

KO JE KO

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne, master i doktorske studije završio na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, glavni je urednik časopisa *Domesti* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je dve zbirke Twitter priča (2014. i 2017) i studiju *Imperativ novuma: Prvi svetski rat u srpskoj i angloameričkoj međuratnoj prozi* (2021), priredio knjigu *Proza o prozi: fragmenti o kratkoj priči* Davida Albaharija (2017), antologiju *Sićušne priče: srpska mikro-priča* (2021) i panoramu *Poslednja Atari generacija: panorama novosadskih prozista generacije osamdesetih* (2021). Živi u Novom Sadu.

Vladan Bajčeta (1985, Bosanska Krupa), diplomirao na grupi za srpsku i svetsku književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, gde je završio master i doktorske akademske studije. Viši je naučni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu na Odeljenju za istoriju srpske književne kritike i meta-kritike. Objavljene knjige: *Borislav Mihajlović Mihiz: kritičar i pisac* (2021); *Non omnis moriar: o poeziji i smrti u opusu Vladana Desnice* (2022); *Književnost s predumišljajem: stvaralačka biografija Slobodana Selenića* (2023). Živi u Beogradu.

Džulijan Barns (*Julian Barnes*; 1946, Lester, Engleska), jedan od najznačajnijih savremenih britanskih pisaca. Studirao je moderne jezike na Oksfordu (*Magdalen College*), a nakon toga radio kao leksikograf, novinar, televizijski kritičar i književni urednik. Najpoznatija dela: *Metroland* (1980), *Before She Met Me* (1982), *Flaubert's Parrot* (1984), *Staring at the Sun*

(1986), *A History of the World in 10½ Chapters* (1989), *Talking It Over* (1991) i nastavak *Love, etc* (2000), *The Porcupine* (1992), *England, England* (1998), *Arthur & George* (2005), *The Sense of an Ending* (2011), *The Noise of Time* (2016), *Elizabeth Finch* (2022). Pored romana, pisao je i zbirke pripovedaka, eseje i knjige o kuvanju i muzici. Piše i pod pseudonimom Dan Kavana (*Dan Kavanagh*), pod kojim je objavio nekoliko kriminalističkih romana. Član je Kraljevskog književnog društva i nosilac je više prestižnih nagrada. Živi u Londonu.

Gojko Božović (1972, Pljevlja), pesnik, književni kritičar, esejista i izdavač. Knjige pesama: *Podzemni bioskop* (1991), *Duša zveri* (1993), *Pesme o stvarima* (1996), *Arhipelag* (2002), *Elementi* (2006), *Obližnja božanstva* (2012), *Mapa* (2017), *Tiha zverka podneva* (izabrane pesme i hronike, 2019) i *Dok tonemo u mrak* (2021). Knjige eseja: *Poezija u vremenu. O srpskoj poeziji druge polovine 20. veka* (2000), *Mesta koja volimo. Eseji o srpskoj poeziji* (2009), *Književnost i dani* (2018), *Kraljevstva bez granica. Eseji o srpskoj poeziji XX i XXI veka* (2019), *Igračke sudbine. Eseji o srpskoj književnosti: XIX-XXI vek* (2020), *Biografije i ožiljci. Kiš, Pekić, Tišma* (2022), *Nastanak pesme* (2023) i *Negde između epoha. Eseji o srpskoj prozi druge polovine XX i prvih decenija XXI veka* (2024). Antologije: *Antologija novije srpske poezije* (2005), *Place We Love. An Anthology of Contemporary Serbian Poetry* (2006, 2011) i *Svet oko nas. Evropski gradovi u novoj srpskoj pripovesti* (2009, 2018). Nagrade za poeziju: „Matićev šal“, „Branica Cvetković“, „Đura Jakšić“, „Branko Ćopić“, „Europa Giovani International Poetry Prize“, „Kočićevo pero“, „Kočićevo knjiga“, „Gračanička povelja“,

Velika bazjaška povelja, „Ogledalo srpsko” i „Eminesku”. Nagrada za esejistiku: „Borislav Pekić”. Dobitnik je priznanja „Vitez poziva” (2019) za rad u oblasti kulture, književnosti i izdavaštva.

Rejčel Vajtrid (*Rachel Whiteread*; 1963, London, Velika Britanija), britanska vajarica poznata po skulpturama i instalacijama nastalim livenjem negativnog prostora – unutrašnjih površina predmeta i arhitektonskih struktura. Odrasla je uz majku umetnicu i oca profesora, što ju je inspirisalo za kasnije interesovanje za arhitekturu, prostor i materijal. Studirala je slikarstvo na *Brighton Polytechnic* (1982–1985), zatim vajarstvo na *Slade School of Fine Art* u Londonu (1985–1987).

Jovana Vojvodić (1997, Subotica), doktorantkinja na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Proučava srpsku književnost XIX i XX veka, posebno se baveći stvaralaštvom zanemarenih pisaca, arhivskom rukopisnom građom, književnom periodikom. Objavljuje tekstove u književnim i naučnim časopisima i publikacijama. Članica je Rukopisnog odeljenja Matice srpske. Autorka je studije *Milka Grgurova – kroz poglavlja i činove* (2022). Priredila je sledeće knjige: *Jovan Milekić – življenje prošlosti (autobiografija i prepiska)* (2021), *Pisma Mladenu Leskovcu (Vasa Stajić, Veljko Petrović)* (2023).

Vladislava Gordić Petković (1967, Sremska Mitrovica), redovna profesorka engleske i američke književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde drži kurseve iz oblasti šekspirologije i savremenog angloameričkog proznog stvaralaštva. Bavi se književnom teorijom i istorijom, književnom kritikom, publicistikom i prevodenjem sa engleskog. Magistrirala je na prozi Rejmonda Karvera na Filološkom fakultetu u Beogradu godine 1994, a doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu 1998. na temi „Priča i pripovedanje u kratkoj prozi Ernesta Hemingveja”. U najviše

akademsko zvanje, zvanje redovnog profesora, izabrana je u oktobru 2008. godine. Piše studije, eseje, književnu kritiku i prevodi s engleskog (S. Džouns, E. Biti, E. Bardžis, E. Hemingvej, V. Šekspir, V. Alen i dr.). Objavljene knjige: *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995), *Hemingvej – poetika kratke priče* (2000) *Korespondencija – tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Virtuelna književnost* (2004), *Književnost i svakodnevnica* (2007), *Virtuelna književnost II* (2007), *Na ženskom kontinentu* (2007) *Formatiranje* (2009), *Mistika i mehanika* (2010) *Uvod u rodne teorije (udžbenik, grupa autora)* (2011). Živi u Novom Sadu.

Žaklina Duvnjak Radić (1975, Novi Sad), doktorka književnih nauka, diplomirala je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde je završila i magistarske. Urednica je časopisa za savremenu kulturu Vojvodine *Nova misao*, koji objavljuje Kulturni centar Vojvodine „Miloš Crnjanski”. Bavi se teorijom i istorijom književnosti, piše eseje, studije i književnu kritiku. Radove objavljuje u periodici i naučnim zbornicima. Objavljene knjige: *Autobiografija, fikcija i ja* (2011), *Estetika putopisne reportaže* (2021), kao i *Encyclopedia Dositheana* (2021), u čijoj izradi je učestvovala kao jedna od autorki i članica redakcionog odbora.

Jurij Židčenko (*Юри́й Жи́дченко*; 1975, Sankt Peterburg, Rusija), završio je Medicinski fakultet Univerziteta u Sankt Peterburgu „Akademik I. P. Pavlov”. Dvadeset pet godina radi kao lekar i fizioterapeut (od toga je dvadeset godina prakse posvetio kućnoj rehabilitaciji pacijenata sa teškim neurološkim dijagnozama). Objavio je knjigu ritmičke proze na ruskom jeziku *Telo detinjstva* (2011). Piše prozu i poeziju. U Srbiji živi od 2023. godine.

Anđelko Zblačanski (1959, Glušci), piše poeziju, aforizme i kratke priče. Objavio je zbirke pesama: *Ram za slike iz snova* (1992), *Igra senki* (2004), *Ptica na prozoru* (2007), *San napukle*

jave (2009), *Raskršća nesanice* (2011), *Pijano praskozorje* (2014), *Mali noćni stihovi* (2019), *Noći vučjeg zova* (2020), zbirku aforizama *Palacanje* (2006), zbirku prevoda ruske poezije *Od Puškina do Kapustina* (2019), knjigu proze, aforizama i satirične poezije *Iza linije* (2020). Prevođen je na ruski, beloruski, engleski, bugarski i makedonski jezik. Prevodi poeziju s ruskog jezika. Nagrađivan je za poeziju u Rusiji, a za kratku priču u Srbiji. Pokretač je i glavni urednik časopisa za književnost *Suština poetike*. Član je Udruženja književnika Srbije. Živi i stvara u Glušcima.

Danijela Jovanović (1975, Šabac), diplomirala je na Odeljenju za istoriju na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Objavljena joj je istorijska studija *Od rajskog vrta do Kembelove supe – prilozi za istoriju hrane i ishrane* (2022), zbirka poezije *Red ovoga, red onoga* (2018), istorijska studija *Romi u Jevrejskom logoru Zemun 1941–1942* (2012), roman *Vatra* (2008), i knjige prevoda: M. Herman Sekulić, *Nine Lives of Milena Pavlović Barilli* (2022); Afroamerička poezija, izbor i prevod (2015); Brajan Henri, *Karantin* (2010); Enes Halilović, *Leaves on Water* (2009), Džejn Kenjon *Nek dođe več*e (2025). Objavljivanje istorijske studije *Od rajskog vrta do Kembelove supe, Prilozi za istoriju hrane i ishrane* finansijski je podržalo Ministarstvo Republike Srbije kao kapitalno delo koje se objavljuje na srpskom jeziku iz oblasti kulture, dok je roman *Vatra* bio nagrađen na konkursu za prvu knjigu (SKCKG). Živi i radi u Beogradu.

Dora Kapralova (Dora Kaprálová; 1975, Brno, Češka), studirala je dramaturgiju i scenaristiku. Nagrađivana autorka knjiga za decu i odrasle, radio-dokumentaraca i reportaža. Sarađuje sa pozorištima, piše kritike i recenzije. Objavila je prozna dela *Zimska knjiga o ljubavi* (2014), *Berlinski dnevnik* (2016), zbirke priča *Ostrva* (2019), *Patnja i ostali žanrovi* (2022), knjigu za decu *Gospodin Niko i beli mrak* (2022), a njena najnovija knjiga je *Mariborska hipnoza* (2025). Živi i radi u Berlinu.

Jaroslav Kombilj (1944, Stara Dubrava, BiH), po struci diplomirani inženjer tehnologije (master). Sporadično piše pesme i kratke priče i povremeno objavljuje po književnim časopisima i raznim portalima na internetu. Pretežno se bavi prevodilaštvom. Prevodi sa ukrajinskog i ruskog na srpski i sa srpskog na ukrajinski. Do sada su mu objavljeni prevodi pet romana, jedna monografija, po jedna zbirka pesama, eseja, dramskih tekstova i apokrifa. Po raznim časopisima objavljeni su prevodi preko četristo pesama. Inostrani je član Nacionalnog udruženja ukrajinskih pisaca.

Ursula K. Le Guin (Ursula Kroeber Le Guin; 1929, Berkli, SAD – 2018, Portland, SAD), američka spisateljica romana, knjiga za decu i kratkih priča, većinom u žanru fantastije i naučne fantastike. Pisala je i poeziju i eseje. Od prvog objavljivanja šezdesetih ih godina, njen rad često opisuje futuristične ili izmišljene svetove slične našim u politici, prirodnom okruženju, uzrastu, religiji, seksualnosti i etnografiji. Nekoliko puta je osvajala Hjuگو, Nebjula, Lokus i Svetsku nagradu za fantastiku. Godine 2014. je odlikovana medaljom National Book Award za istaknut doprinos američkoj književnosti. Dela: knjige o Zemljomorju – *Čarobnjak Zemljomorja* (1968), *Grobnice Atuana* (1971), *Najdalja obala* (1972), *Tehanu* (1990), *Priče iz Zemljomorja* (2001), *Drugi Vetar* (2002); Hainski ciklus – *Rokanonov svet* (1966), *Planeta izgnanstva* (1966), *Grad utvara* (1967), *Leva ruka tame* (1969), *Čovek praznih šaka* (1974), *Svet se kaže šuma* (1976), *Četiri koraka do oproštaja* (1995), *Pričanje* (2000); ostalo – *Nebeski strug* (1971), *Dvanaest četvrti vetra* (1975), *Divlji anđeli* (1975), *Orsinijske priče* (1976), *Čapljinoko* (1978), *Jezik noći* (1979), *Malafrena* (1979), *Početište* (1980), *Ruža kompasa* (1982), *Stalno se vraćajući kući* (1985), *Ribar unutrašnjeg mora* (1994), *Lavinia* (2008).

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), piše poeziju, crtice, eseje i prevodi s engleskog jezika. Objavila knjige poezije *O telo tvori me* (2011),

Izvan komunikacije (2013), *La mia paura di essere schiava* (na italijanskom, 2014) i knjižicu *Jaz sem tvoj propagandni film* (2018), kao i knjigu kratke proze *Vejavica: maršal depresija* (2023). Poezija joj je zastupljena u više antologija i zbornika. Urednica je zbornika poezije socijalne tematike *Do zuba u vremenu* (2014) i regionalnog zbornika socijalne i angažovane poezije *REZ* (2016), te novina *MAC* (od 2015). *Kéeri, zar ne vidiš da gorim* je autorkina četvrta knjiga poezije (Nagrada Beogradskog festivala poezije i knjige *Trgni se! Poezija!* 2020).

Oleksandr Masljanik (*Oleksánder Ivánovič Maslánik*; 1956, Rahov, Ukrajina 1956), ukrajinski pesnik, prozaista, publicista, urednik i izdavač. Autor je dvanaest knjiga, od čega pet beletrističkih i sedam umetničko-publicističkih. Scenarista je i producent četiri TV filma. Sastavljač je i urednik preko dvadeset knjiga. Dobitnik je brojnih domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja. Živi i radi u Ljvovu.

Sara Matin (1998, Sombor), zaposlena je u istraživačkom zvanju na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa treću godinu doktorskih akademskih studija. Na Odseku za srpsku književnost završila je osnovne i master akademske studije, odbranivši master rad pod naslovom „Proširivanje granica književnosti: proza Leonida Šejke i Bogdana Bogdanovića“. Piše i objavljuje kritičke prikaze i naučne radove.

Frank Mort (*Frank Mort*; 1953), britanski istoričar kulture, autor i televizijski/radijski stručnjak. Trenutno je emeritus profesor kulturne istorije na Univerzitetu u Mančesteru. Njegova istraživanja obuhvataju urbanu istoriju, modernu seksualnost, potrošačku kulturu i istoriju britanske monarhije. Diplomirao je englesku književnost na Univerzitetu u Jorku. Doktorirao na Univerzitetu u Birmingemu, u Centru za savremene kulturne studije. Najznačajnija dela: *Dangerous Sexualities: Medi-*

co-Moral Politics in England since 1830 (1987), *Cultures of Consumption: Masculinities and Social Space in Late-Twentieth-Century Britain* (1996), *Moments of Modernity: Reconstructing Britain 1945–64* (1999, urednik), *Commercial Cultures: Economies, Practices and Spaces* (2000, urednik sa kolegama), *Capital Affairs: London and the Making of the Permissive Society* (2010).

Vladimir Vladimirovič Nabokov (1899, Sankt Peterburg, Rusija –1977, Montre, Švajcarska), američki pisac ruskog porekla. Nakon Oktobarske revolucije napušta Rusiju i dve godine studira u Londonu, a od 1922. živi u Berlinu. Godine 1937. beži od nacista u Pariz. U tom periodu je, još uvek na ruskom, napisao nekoliko romana i kratkih priča. Po dolasku u Njujork 1940. godine, počeo je da piše na engleskom. Glavna dela: romani *Lolita*, *Prozirnost stvari*, *Pnin*, *Dar*, *Očaj*, *Bleda vatra*; zbirka pripovedaka *Ruska lepota i druge priče*.

Radojica Nešović, jedan od istaknutijih srpskih prevodilaca ruske književnosti, posebno poezije. Objavio je prepeve Puškina, Bloka, Pasternaka, Jesenjina, Majakovskog, Mandeljštama, Cvetajeve, Brodskog, kao i mnogih drugih značajnijih ruskih pesnika. Priredio je antologiju ruskog pesništva *Od Puškina do Brodskog* (2015) koja sadrži stihove više od 145 pesnika i deo je neobjavljene obimne antologije od preko hiljadu pesama.

Vasa Pavković (1953, Pančevo), piše poeziju, prozu, eseje i književnu kritiku. Knjige pesama: *Kaleidoskop* (1981), *Opsesija* (1985), *Telesna strast* (1989), *Konverzija* (1994), *Nesigurnost u tekstu* (1994), *Knjiga o lastavicama* (2000), *Pomalo daleko* (2005), *Vatrena linija* (izabrane i nove pesme; 2007), *Elegije i balade iz prošlog stoleća* (2007), *U varljivom životu* (2012), *Majstori pevači: knjiga odanosti* (2013), *Na odmoru* (2019). Knjige priča: *Monstrum i druge fikcije* (1989), *Mačije oči* (1994), *Hipnotisan* (1996), *Božanske klopke* (2001), *Poslednji štićenik noći*

(2001), *Glib Gibraltara – fantazma* (2004), *Moj život na Marsu* (2005), *Crnac u beloj košulji* (2008), *Deset zamki* (2016), *Eho Beograda* (2020), *Daleki, daleki susret* (2022). Romani: *Ljubavnički dekameron* (1998), *Mesec januar* (2002), *Doktor Batut protiv nadržilekara* (2006). Knjige eseja, kritika i dokumentarne literature: *Sve strane sveta* (1991), *Kritički tekstovi* (1997), *Duh modernizma* (2001), *Slatki strip* (2001), *Pogled na svet* (2002), *Naš slatki strip* (2003), *Pogled kroz prozu* (2006), *Stih i smisao – eseji o srpskim pesnicima* (2012), *Pustolovine s poezijom: pesnici, knjige, pesme* (2015), *Neočekivani pesnici: Judita Šalgo, Vujica Rešin Tucić, Vojislav Despotov, Petru Krdu* (2015), *Staro zla to – osamnaest zaboravljenih srpskih pripovedača* (2018), *Nema tajni* (2019). Priručnici: *Najlepši leptiri Srbije* (2021). Priredio više knjiga. Živi u Pančevu.

Melina Panaotović (1974, Novi Sad), diplomirala je, magistrirala i doktorirala na Odseku za slavistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, na kom je i zaposlena kao asistent na predmetima Ruska književnost 19. i 20. veka. Bavi se književnom recepcijom, prevodenjem, ruskom avangardom. Prevodi savremenu rusku prozu (Aleksej Ivanov, Igor Jarkevič, Evgenije Griškovac, Mihail Šiškin, Tatjana Tolstoj, Pavel Krusanov, Aleksandar Genis...). Živi u Novom Sadu.

Roj Pitors (*Roy Peters*), britanski književnik i istraživač koji je, zajedno sa Frenkom Mortom, autor značajnog intervjua sa Mišelom Fukoom objavljenim pod naslovom "Foucault Recalled: Interview with Michel Foucault" u časopisu *New Formations*.

Ivan Radosavljević (1969, Jagodina), diplomirao je svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1994. do 1999. radio je kao urednik u književnom časopisu *Reč*, a od 1999. do 2013. kao urednik u izdavačkoj kući „Stubovi kulture“. Piše književnu kritiku, prevodi s engleskog, francuskog i španskog jezika.

Objavio je knjigu književnih kritika *Budno oko – Iz savremene srpske proze* (1999). Živi u Beogradu.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Saraduje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti dvadesetog veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013), *Jeretički dativ* (2014), *Prskalica* (2019), kao i proznih knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016), *Punkt* (2017), *Nema oaze: luftroman* (2018), *Ništa nije ničije* (2020), *Varvarin u Evropi – švajcarska sveska* (2022), *Vreme vode* (2023) i *Lusi* (2025). Živi u Beogradu.

Željka Sekulović (2001, Beograd), osnovne studije završila je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, odsek za Komparativnu književnost sa teorijom književnosti, gde je trenutno na master studijama. Bavljenje književnošću ju je prirodno odvučlo ženskom pismu i ginokritici, oblastima u kojima može i da zamisli svoje usavršavanje. Uz studije književnosti studira i Biomedicinsko inženjerstvo na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu, gde je trenutno na trećoj godini osnovnih studija.

Zorana Simić (1992, Brus) doktorantkinja je na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, istraživačica-saradnica u Institutu za književnost i umetnost, kao i kandidatkinja na master programu Politikologija – Studije roda, na Fakultetu političkih nauka UB (zahvaljujući Stipendiji „Žarana Papić“ koju dodeljuje RŽF). Osnovne (2015) i master studije (2016) završila je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti Filološkog fakulteta UB. Piše doktorsku disertaciju radnog naslova

Urednice periodike u Kraljevini SHS/Jugoslaviji: biografski, književnoistorijski i tipološki aspekt. Bavi se srpskom i jugoslovenskom književnošću, periodikom i kulturom 20. veka, savremenim (književnim) teorijama i istorijom feminizma. Objavljuje književnokritičke i esejističke priloge u štampi i na veb-portalima. Živi u Beogradu.

Maja Stojanac (1994, Novi Sad) piše i objavljuje poeziju. Osnovne i master akademske studije završila je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, na Odseku za srpsku književnost i jezik. U okviru 35. Festivala mladih pesnika *Dani poezije* u Zaječaru, kao pobednica, objavila je prvu zbirku pesama pod naslovom *Pisma Sintiji* (2021), a drugu zbirku *Srce-cvekla* (2024) kao nagrađena autorka Somborskog književnog festivala. Za rad u novinarstvu nagrađena je Specijalnom nagradom Instituta za javno zdravlje Vojvodine i novosadske Gradske uprave za zdravstvo, za radijski prilog o očuvanju ženskog reproduktivnog zdravlja. Živi u Novom Sadu.

Milena Stojanović Stošić (1977), diplomirala je i magistrirala slikarstvo na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Odbranila je doktorsku disertaciju „Razvijanje kreativnih sposobnosti dece kroz nastavu likovne kulture primenom taktilnih, vizuelnih i auditivnih uticaja” 2016. godine na Pedagoškom fakultetu u Vranju, Univerzitet u Nišu. Docentkinja je na predmetu Metodika nastave likovne kulture na Pedagoškom fakultetu u Vranju.

Dona Tart (*Donna Tartt*; 1963, Grinvud, Misisipi, SAD), američka književnica. Slavu je stekla romanima *Tajna Istorija* (1992), *Mali prijatelj* (2002) i *Češljugar* (2013). Za roman *Češljugar* dobila je Pulicerovu nagradu.

Mišel Fuko (*Michel Foucault*; 1926, Poatje, Francuska – 1984, Pariz, Francuska), francuski filozof, istoričar ideja, teoretičar kulture i jedan od najuticajnijih mislilaca 20. veka. Ško-

lova se na *École Normale Supérieure* u Parizu, gde je stekao filozofsko i psihološko obrazovanje. Bio je profesor na *Collège de France*, gde je od 1970. držao katedru za „istoriju sistema mišljenja”. Fuko je najpoznatiji po analizi odnosa moći, znanja i diskursa, te po razmatranju načina na koje društva oblikuju subjekte kroz institucije poput zatvora, bolnica i škola. Njegov rad obuhvata široki dijapazon tema: od ludila i medicine, preko seksualnosti, do zatvorskog sistema, uvek sa fokusom na istorijske promene u oblicima znanja i društvene kontrole. Najznačajnija dela: *Histoire de la folie à l'âge classique* (1961, *Istorija ludila u doba klasicizma*), *Naissance de la clinique* (1963, *Rađanje klinike*), *Les mots et les choses* (1966, *Reči i stvari*), *L'archéologie du savoir* (1969, *Arheologija znanja*), *Surveiller et punir* (1975, *Nadzirati i kažnjavati*), *La volonté de savoir* (1976, *Volja za znanjem – prvi tom Istorije seksualnosti*), *L'usage des plaisirs* (1984, *Upotreba zadovoljstava – drugi tom Istorije seksualnosti*), *Le souci de soi* (1984, *Briga o sebi – treći tom Istorije seksualnosti*).

Tihana Hamović (1981), završila studije bohemistike u Beogradu. Kao samostalna umetnica pri Udruženju književnih prevodilaca Srbije je aktivno prevodi češku književnost. Do sada je objavila dvadesetak knjiga prevoda sa češkog jezika, među kojima preovlađuje savremena proza (Petra Soukupova, Marek Toman, Bjanka Belova, Pavla Horakova, Jozef Panek, Jana Šramkova). Takođe prevodi poeziju (Petr Hruška, Miroslav Holub), dramu (David Drabek, Kateržina Rudčenkova), filozofiju (Jan Patočka), ali i češke klasike poput *Previše bučne sakoće* Bohumila Hrabala.

Lori Čemberlejn (*Lorie Chamberlain*), predavala na Odseku za književnost Univerziteta Kalifornije i poznata je po svom doprinosu u oblasti feminističkog prevođenja. Doktorirala je 1982. na odseku za Komparativnu književnost Univerziteta Kalifornije (*Afterwords: Translation as Poetics in Postmodern Writing*).

Završila i studije prava (1990) i radila kao advokatica. Posebno je poznata kao jedna od prvih koje su istraživale rodne metafore u diskursu prevođenja, ukazujući na duboko ukorenjena patrijarhalna uverenja u vrednovanju

prevoda kao „nežnijeg”, „ženskog” dela u odnosu na „tvrđi”, „muški” original. Objavljivala je različite tekstove o savremenoj poeziji i prozi u časopisima *Contemporary literature*, *Fiction international*, *Signs*.